

Slovenija, paradiž norosti

Simona Toplak
vsi članki avtorja

Finance
31/2010
16.2.10
00:01

OGLAS

Povsem neprimerna primerjava, a vprašanje tega slovenskega trenutka - kaj je za državljane, podjetnike, davkoplačevalce večja škoda? Da psi zgrizejo človeka ali da je država pri najemninah za **Nacionalni preiskovalni urad Igorju Pogačarju** oziroma njegovemu podjetju, ki je bil z **Mirom Senico**, življenjskim sopotnikom **notranje ministric Katarine Kresal**, že pri poslu s **SIB banko**, zagotovila kraljevsko rento?

Gre namreč za isti vzorec delovanja in za isto temeljno težavo Slovenije. Vse je v skladu s predpisi, vse je zakonito. Nič ni nikoli narobe. Nič ni kaznovano ne sankcionirano.

V skladu s predpisi so bili zdravniku **Sašu Baričeviču** vrnjeni psi. V skladu s predpisi je država od Pogačarja za nacionalni preiskovalni urad najela stavbo. Na vprašanje, ali ne bi bilo higiensko, da bi se Pogačar, kot akter nekaterih ključnih finančnih afer, umaknil ali pa bi ga izločili, generalni sekretar na ministrstvu za notranje zadeve **Damjan Lah** ob tem za nacionalno televizijo pove: "Za MNZ je bilo irelevantno, kdo je lastnik prostorov. Po kriterijih ministrstva so bili ti najprimernejši." Seveda pozabi povedati, da je pridobitev 1,6 milijona evrov letno zagotovljenih rednih državnih plačil v finančni krizi kraljevska renta. Za prijatelja.

In naprej. Državna podjetja poslujejo z davčnimi utajevalci. Imamo podjetja, ki lažje zaposlenim in zadržujejo dele plač svojih zaposlenih zase, pa sodijo med ugledneže, ki spoštujejo predpise in enakost na trgu. Imamo gradbenike, ki še naprej poslujejo z državo in jim ta tudi plačuje za avtoceste in druge objekte, čeprav zamujajo, čeprav se kdaj zruši strop v kakšnem predoru, čeprav je treba zamenjati asfalt ali pa se sesuje bolnišnica. Nimamo črnih list, to bi bilo vendar v nasprotju s pravno državo. Tisti, ki niso obsojeni, so nedolžni.

Javni razpisi v skladu z zakonodajo, kadrovski in finančni, niso mehanizem za preglednost, so mehanizem za klientelizem in bogatenje interesnih omrežij na račun davkoplačevalcev.

Imamo **Ultro Gregorja Golobiča**. Imamo **Igorja Bavčarja**, **Boška Šrota**. Imamo **Bineta Kordeža**. Imamo člane esteblišmenta, ugledne direktorje, ki niso delali v korist podjetja, delničarjev in biznisa, temveč v korist samih sebe.

Imamo padle politično-menedžerske angele, ki ne poravnavaajo obveznosti, ki ne plačujejo prispevkov, ki si prek pogodb, da jim ni treba plačati socialnih prispevkov, izplačujejo sto tisoče evrov. Vse po

predpisih. Imamo moderno evropsko zakonodajo, ki jo na dolgo in široko nategujemo in raztegujemo, da "naši" niso krivi, da lahko še naprej poslujejo, čeprav goljufajo, da dobijo in obdržijo službe.

Delamo megalomanske nacionalne projekte, imamo komisije, strategije, svetovalce, ki naredijo ekspertize, kako da so ti projekti potrebni, poceni in ekonomsko upravičeni. Ekonomsko upravičeni ne za Slovenijo, temveč za tiste, katerih podjetja tekmujejo, katero bo od države pobralo več denarja.

Imamo stečajnega upravitelja **Elana**, ki je za računovodske storitve Elana najel svoje podjetje in za **Dnevnik** izjavil: "To je formalno dopustno." Dodal je, da se zaveda, da bi bilo lahko to moralno sporno. Pa kaj? So what? "Prepričan sem, da ima takšen način dela veliko prednosti za vse vpletene strani." In spet vse po zakonu.

Slovenija je hiperregulirana. Imamo tudi ultra veliko interpretov teh zakonov. A zakoni v Sloveniji niso za to, da ščitijo malega človeka pred veliko državo, poštenega podjetnika pred monopoli, klientelizmom in goljufijami. Uporaba slovenskih zakonov je namenjena temu, da se esteblišmentu, omrežjem in prijateljem nič ne zgodi. Predpisi in njihovo sankcioniranje so namenjeni zamegljevanju odgovornosti in resnice.

Slovincem tako ne bodo koristile ne spremembe ustave ne spremembe zakonov. Sloveniji ne bo koristila nobena izhodna strategija. Sloveniji bi najbolj koristilo, če bi esteblišment in omrežja manj kradli. In da bi zaprli tiste, ki kradejo. Da bi politiki sprejeli objektivno odgovornost za nehigieno - tako ministri **Milan Pogačnik**, Katarina Kresal kot Gregor Golobič.

Da bi Pahor in esteblišment nastavila ljudi brez hipotek in dolgov. Ne zato, ker bi verjeli v poštenost esteblišmenta. Temveč iz čistega koristoljublja in preračunljivosti. Tako kot so preživeli komunisti, ki so se pravočasno zavzeli za kapitalizem.